

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 14 0 U 003742 19 Uvp
Banjaluka, 14.4.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Mire Mačkić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi R. V. iz I. N. S. (u daljem tekstu: tužilac), zastupanog po punomoćniku Z. J., advokatu iz P., protiv rješenja broj: ... od 9.7.2018. godine Fond ... (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu ispravljanja grešaka u rješenju, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj: 14 0 U 003742 18 U od 15.10.2018. godine, u sjednici vijeća, održanoj dana 14.4.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je odbijena tužba, podnesena protiv osporenog akta tuženog, bliže navedenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba, izjavljena protiv zaključka Filijala I. S. od 7.6.2018. godine. Tim zaključkom je odbačen zahtjev tužioca za ispravku greške u rješenju broj: 1075776455 od 29.3.2013. godine.

Odbijanje tužbe je obrazloženo zaključkom nižestepenog suda da je osporeni akt pravilan i zakonit, jer nema osnova da se udovolji zahtjevu tužioca, kojim je tražio da prvostepeni organ, na osnovu člana 207. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu: ZOUP) ispravi konačno i pravosnažno rješenje o priznatom pravu na starosnu penziju, jer greške, koje su učinjene u tom rješenju, a koje se odnose na pogrešan podatak o plati za 1987. godinu, nije moguće ispravljati na taj način, jer bi to dovelo do drugačijeg obračuna penzije, te se takve greške ne mogu smatrati greškama tehničke prirode.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilaca pobija njenu zakonitost zbog povrede pravila postupka, koja je od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene zakona. U zahtjevu navodi da je pogrešan zaključak nižestepenog suda, da nije moguće izvršiti ispravku rješenja iz 2013. godine na osnovu odredbe člana 207. ZOUP, jer se tačan podatak o njegovoj plati za 1987. godinu, u iznosu od 3.036.109,00 dinara nalazi u predmetu i to u uvjerenju ERC-ZIPO o podacima iz Matične evidencije, a ne iznos od 303.109,00, kako je to uračunao prvostepeni organ, pa se nesumnjivo radi o grešci, nastaloj u postupku odlučivanja o pravu. Ispravka bi dovela do pravilnog zbira

godišnjih ličnih koeficijenata i utvrđivanja ličnog koeficijenta, a sve je to posljedica greške u sabiranju, djeljenju i množenju, koje se mogu podvesti pod član 207. ZOUP. Smatra da se radi o veoma jednostavnoj pravnoj stvari, o čemu tuženi nije vodio računa, donoseći odluku po žalbi, te da je nepravilno i nižestepeni sud ocijenio tužbene razloge i zauzeo nepravilan stav u situaciji kada je osporenim rješenjem povrijeđeno pravo tužioca. Kada upravni organi odbijaju da isprave grešku, koju su pričinili u radu, koja se ogleda u isplati manjeg iznosa penzije od onog koji mu po zakonu pripada, te da grešku isprave od 23.2.2012. godine, to jest od dana priznavanja prava, to sve čini razlog da ovaj sud zahtjev uvaži, pobijanu presudu preinači, tužbu uvaži i osporeni akt poništi.

U odgovoru na zahtjev tuženi navodi da su navodi zahtjeva neosnovani, jer da je evidentno učinjena greška prilikom obračuna penzije, te da je ista imala uticaj na sam iznos penzije, zbog čega nije riječ o tehničkoj grešci, zbog čega nije bilo moguće ispraviti na osnovu člana 207. ZOUP, kako to navodi tužilac. Predložio je da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, kao i cjelokupne spise upravnog spora i predmetne upravne stvari, shodno odredbi člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa se utvrđuje: da je rješenjem prvostepenog organa od 29.3.2013. godine tužiocu priznato pravo na starosnu penziju, počev od 23.2.2012. godine i u iznosu od 309,43 KM mjesečno, koje je postalo konačno i pravosnažno, jer protiv tog rješenja tužilac nije ulagao žalbu, ni vanredni pravni lijek; da je dana 19.1.2018. godine podnio zahtjev za ispravku greške u tom rješenju, sa zahtjevom da se ispravka izvrši na osnovu člana 207. ZOUP, sa tvrdnjom da je umjesto tačnog podatka o plati za 1987. godinu, u iznosu od 3.036.109,00, uračunat pogrešan iznos od 303.109,00, što je dovelo do pogrešnog izračuna ličnog koeficijenta, ličnog boda i samog iznosa penzije; da je zaključkom prvostepenog organa od 5.2.2018. godine taj zahtjev odbačen, uz obrazloženje da nema uslova za vođenje postupka, s obzirom da se zahtjev tužioca odnosi na ispravku utvrđenog činjeničnog stanja i primjenu prava, što dovodi do korekcije penzije, što nije moguće izvršiti na osnovu člana 207. ZOUP; da je tuženi, rješenjem od 13.3.2018. godine uvažio žalbu, izjavljenju protiv tog zaključka, isti poništio i predmet vratio prvostepenom organu, uz upute da je riječ o neukoj stranci i da zahtjev tužioca treba raspraviti u smislu člana 250. ZOUP, to jest izvršiti izmjenu rješenja u korist tužioca; da je prvostepeni organ, rješenjem od 17.4.2018. godine, tužiocu odredio novi iznos starosne penzije, ali je tužilac i protiv tog rješenja izjavio žalbu, ne želeći odluku po članu 250. ZOUP i insistirajući na odlučivanju u smislu člana 207. ZOUP; da je rješenjem tuženog od 29.5.2018. godine uvažena žalba, poništeno rješenje o novom iznosu penzije i naloženo prvostepenom organu da odluči o postavljenom zahtjevu tužioca za ispravku greške u rješenju; da je prvostepeni organ, zaključkom od 7.6.2018. godine, odbacio zahtjev, a tuženi je osporenim aktom odbio žalbu, ali je ukazao prvostepenom organu da je dužan izmijeniti prvostepeno rješenje, po službenoj dužnosti, u skladu sa članom 250. ZOUP, jer se radi o pogrešnoj primjeni zakona u slučaju tužioca, bez obzira na činjenicu što stranka na to ne pristaje, jer bi novi iznos penzije bio povoljniji za tužioca. U međuvremenu je prvostepeni organ, rješenjem od 8.8.2018. godine, po službenoj dužnosti, tužiocu odredio novi iznos penzije u skladu sa članom 250. ZOUP.

Pobijana presuda je pravilna i zakonita, a tužilac, tvrdnjama u zahtjevu, ne dovodi u pitanje pravilnost i zakonitost iste.

Ispravljanje grešaka u rješenju, na osnovu člana 207. ZOUP je moguće kada je nastala greška u imenima, ili brojevima, pisanju ili računanju, kao i druge očigledne netačnosti u

rješenju, ili njegovim ovjerenim prepisima, te je te ispravke moguće vršiti u svako doba, a u slučaju ispravke greške ta ispravka proizvodi pravno dejstvo od dana od koga proizvodi pravno dejstvo rješenje koje se ispravlja. Međutim, nije moguće pod tu odredbu podvesti ocjenu neke činjenice i podvođenje činjeničnog stanja pod zakonsku normu, tako da se tužiočev zahtjev ne može smatrati zahtjevom za ispravku greške u rješenju, jer suštinski njegov zahtjev ide u pravcu povećanja penzije, pa su pravilni zaključci tuženog i nižestepenog suda da tužilac insistira na rješavanju materijalnog prava, koje nije posljedica očigledne greške, bez obzira što je prvostepeni organ načinio grešku prilikom uračunavanja iznosa plate u donošenju rješenja iz 2013. godine.

Pravilno je ukazao tuženi u osporenom aktu na obavezu prvostepenog organa da po službenoj dužnosti, a primjenom člana 250. ZOUP odredi tužiocu novi iznos penzije, zato što je takva odluka u korist tužioca, s tim da izmjena rješenja djeluje samo ubuduće, pa se pravilnim ukazuju razlozi pobijane presude o neosnovanosti tužbe i insistiranju tužioca da nastalu grešku prvostepenog organa ispravi na osnovu člana 207. ZOUP, sa kojim razlozima se saglašava i ovaj sud.

Kod ovakvog stanja stvari, proizilazi da pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakonitosti, predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njegovu vanredno preispitivanje odbija, shodno odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Odbijanje zahtjeva za naknadu troškova spora iz stava 2. presude se zasniva na odredbi člana 49. a) ZUS, kojom je propisano da stranka koja izgubi spor je dužna da protivnoj stranci nadoknadi troškove spora. Kako je zahtjev tužioca odbijen, kao neosnovan, to nije bilo osnova da mu se odrede troškovi koje je povodom istog imao.

Zapisničar
Mira Mačkić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša